

Kronologija uspjeha Rukometnog kluba Podravke kroz sustave natjecanja

---

Pongrac, Iva

Undergraduate thesis / Završni rad

2014

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Polytechnic of Međimurje in Čakovec / Međimursko veleučilište u Čakovcu**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:110:978524>

Rights / Prava: [In copyright](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2021-09-24**

Repository / Repozitorij:

[Polytechnic of Međimurje in Čakovec Repository -
Polytechnic of Međimurje Undergraduate and
Graduate Theses Repository](#)

MEĐIMURSKO VELEUČILIŠTE U ČAKOVCU
MENADŽMENT TURIZMA I SPORTA

IVA PONGRAC

**KRONOLOGIJA USPJEHA RUKOMETNOG KLUBA
„PODRAVKA“ KROZ SUSTAVE NATJECANJA**

ZAVRŠNI RAD

ČAKOVEC, 2014. godina

MEĐIMURSKO VELEUČILIŠTE U ČAKOVCU
MENADŽMENT TURIZMA I SPORTA

IVA PONGRAC

**KRONOLOGIJA USPJEHA RUKOMETNOG KLUBA
„PODRAVKA“ KROZ SUSTAVE NATJECANJA**

ZAVRŠNI RAD

Mentor:

Marija Zegnal Koretić, mag.

kineziologije u edukaciji

ČAKOVEC, 2014. godina

Sadržaj

SAŽETAK

1. UVOD	1
2. POVIJEST RUKOMETA U SVIJETU I EUROPI	2
3. RAZVOJ RUKOMETNE IGRE U HRVATSKOJ	4
4. POVIJEST RUKOMETA U KOPRIVNICI.....	8
5. KRONOLOGIJA USPJEHA U PRVENSTVU	13
5.1. Kronologija uspjeha u prvenstvu od 1956. – 1964. godine.....	13
5.2. Kronologija uspjeha u prvenstvu od 1964. – 1991. godine.....	14
5.3. Kronologija uspjeha u prvenstvu od 1991. – 2000. godine.....	16
5.4. Kronologija uspjeha u prvenstvu od 2000. – 2013. godine.....	19
6. KRONOLOGIJA USPJEHA U KUPU	21
6.1. Kronologija uspjeha u razdoblju od 1990. - 2013. godine.....	21
7. KRONOLOGIJA USPJEHA U EUROPSKIM NATJECANJIMA (1990. – 2000.)	25
7.1. Tablice Podravke u Europi (službene utakmice u Europi od 1966. – 2000.)	32
7.2. Tablice Podravke u Kupu prvakinja	32
7.3. Tablice Podravke u Kupu pobjednica kupova.....	32
7.4. Tablice Podravke u Superkupu	33
8. KRONOLOGIJA USPJEHA U EUROPSKIM NATJECANJIMA (2000. – 2013.)	34
9. MEMORIJALNI TURNIR "JOSIP SAMARŽIJA BEPO"	36
10. ZAKLJUČAK.....	39
11. LITERATURA.....	40
POPIS ILUSTRACIJA	41

SAŽETAK

Prva međunarodna utakmica u velikom rukometu odigrana je u Njemačkoj 1925. godine. Na Olimpijskim igrama u Berlinu 1936. godine održan je prvi i posljednji turnir u velikom rukometu. Prvi zapis dvoranskog rukometa seže u daleku 1919. godinu kada se po prvi puta pojavljuje u Švedskoj. Godine 1972. na Olimpijskim igrama u Münchenu zastupljen je dvoranski rukomet za muškarce, dok su tek na sljedećim igrama u Montrealu 1976. nastupile i žene. Franjo Bučar prvi je spomenuo riječ rukomet u časopisu „Sokol“ 1904. godine, a prvi gradovi u kojima se počeo igrati rukomet u Hrvatskoj su Varaždin i Zagreb. Rukomet u Koprivnici prvi su počeli igrati muškarci 1954. godine, da bi već 1955. koprivničke gimnazijalke osnovale ženski rukometni klub. Od 1964. prehrambena kompanija Podravka preuzima sponzorstvo nad rukometnim klubom koji od tog trenutka nosi ime kompanije. Od 1956. današnja Podravka natječe se u ligaškom sustavu te kroz godine dolazi do krajnjeg cilja, ulaska u Prvu saveznu ligu. Nadalje, nakon osamostaljenja hrvatske države 1991. godine, Hrvatski rukometni savez osniva svoja natjecanja, prvenstvo i kup. U razdoblju od 1991. – 2013. godine Podravka je titulu prvakinja Hrvatske u prvenstvu osvojila čak dvadeset puta, dok je Kup Hrvatske osvojila devetnaest puta. Najveći uspjeh kluba bila je sezona 1995./96. kada su rukometašice Podravke u finalu Lige prvakinja pobijedile Hypo Nö i postale prvakinje Europe. Iste sezone osvojen je i europski Superkup.

KLJUČNE RIJEČI: *Olimpijske igre, rukomet, Podravka, prvenstvo, kup, Liga prvakinja*

1. UVOD

Ovim radom prikazan je kronološki uspjeh rukometnog kluba Podravka kroz sustave natjecanja. Vidljivo je da je kroz bogatu povijest rukometa u svijetu i Europi Hrvatska ostavila svoj značajan trag. Koprivnička povijest rukometa seže u davnu 1954. godinu, te se pod različitim imenima današnji rukometni klub Podravka probija kroz sve sustave natjecanja. Rad opisuje razvoj rukometnog kluba od njezinog početka, 1955. godine, pa sve do prošle natjecateljske sezone, 2012./2013. Kronološki su opisani uspjesi kroz natjecanja u prvenstvu, kupu, a isto tako i u europskim natjecanjima, koja su najbitnija za postojanje jedne respektabilne Podravke koja visoko kotira izvan okvira naše zemlje. Za vrhunske rezultate na svim razinama natjecanja najzaslužnija je kompanija Podravka, koja od davne 1964. godine preuzima sponzorstvo nad rukometnim klubom te stoji iza cijelog projekta profesionalnog pogona rukometnog kluba. Vidljivo je da je Podravka dominantna na rukometnim terenima u Hrvatskoj, posebice je to uočljivo nakon 90.-ih godina. Od osamostaljenja Hrvatske pa do danas, Podravka je čak 20 puta osvojila prvenstvo Hrvatske, a 19 puta osvojila je Kup Hrvatske. Samim time vidimo apsolutnu dominaciju u ženskom rukometu na području Hrvatske u sustavu hrvatskog Kupa i prvenstva. Također i u Europskim natjecanjima su postizani značajni rezultati, a sve to je detaljnije opisano u daljnjem tekstu.

---

2. POVIJEST RUKOMETA U SVIJETU I EUROPI

Još u antičko doba razne igre imale su nekih sličnosti s današnjim rukometom, pa se sa sigurnošću može tvrditi da rukomet ima vrlo dugu i bogatu prošlost. U njemačkom Braunschweigu 1891. godine po prvi put je prikazana igra raffball, koja ima sličnosti sa suvremenim velikim rukometom. U Danskoj je 1898. godine učitelj gimnastike Holger Nielsen u svoj nastavni program uvrstio haandbool, igru sličnu suvremenom rukometu. Godine 1904. objavio je i prvi priručnik o toj igri. U Češkoj se 1892. pojavila hazena, igra slična današnjem rukometu. U Ukrajini se od 1905. također igrala slična igra današnjem rukometu – gandbol.

Prva pravila velikog rukometa sastavili su i 29. listopada 1917. godine objavili Nijemci Max Heiser, Karl Scheleny i Erich König. Prvu međunarodnu utakmicu u velikom rukometu odigrale su 13. rujna 1925. u Njemačkoj muške reprezentacije radničkih i sportskih saveza Njemačke i Belgije (12:12). Prvi međunarodni susret ženskih ekipa u velikom rukometu odigran je 7. rujna 1930. u Pragu između reprezentacija Austrije i Njemačke (5:4), kao prikaz u vrijeme održavanja III. ženskih svjetskih igara.

Prvo svjetsko prvenstvo u velikom rukometu za muškarce održano je od 7. do 10. srpnja 1938. u Njemačkoj uz sudjelovanje 10 nacionalnih reprezentacija, a poredak je bio: Njemačka, Švicarska, Mađarska, Švedska, Rumunjska, Čehoslovačka, Poljska, Danska, Nizozemska i Luksemburg. Prvo svjetsko prvenstvo u velikom rukometu za ženske održano je 1949. u Mađarskoj, a poredak je bio: Mađarska, Austrija, Čehoslovačka i Francuska. Posljednje (sedmo po redu) svjetsko prvenstvo u velikom rukometu za muške održano je 1966. u Austriji, a posljednje za ženske (treće) 1960. u Nizozemskoj.

Olimpijski turnir u velikom rukometu održan je samo jednom i to na Olimpijskim igrama 1936. u Berlinu na kojemu su sudjelovale reprezentacije Njemačke, Austrije, Švicarske, Mađarske, Rumunjske i SAD-a. Finalna utakmica između Njemačke i Austrije odigrana je 15. kolovoza 1936. na Olimpijskom stadionu u Berlinu pred 100.000 gledatelja, a pobijedila je reprezentacija Njemačke rezultatom 10:6 (5:3).

Rukomet se u Švedskoj igra u dvoranama od 1919. godine. Prvo svjetsko prvenstvo za muškarce u (dvoranskom) rukometu održano je 5. i 6. veljače 1938. u Berlinu uz sudjelovanje reprezentacija Njemačke, Austrije, Švedske i Danske. Prvi međunarodni susret igračica odigran je 10. listopada 1952. u Oslu između Norveške i Njemačke (3:4).

Prvo svjetsko prvenstvo rukometašica (na otvorenim terenima) održano je od 13. do 20. srpnja 1957. u Virovitici i Beogradu uz sudjelovanje devet reprezentacija, a poredak je bio: Čehoslovačka, Mađarska, Jugoslavija, Njemačka, Danska, Austrija, Poljska, Švedska i Rumunjska.

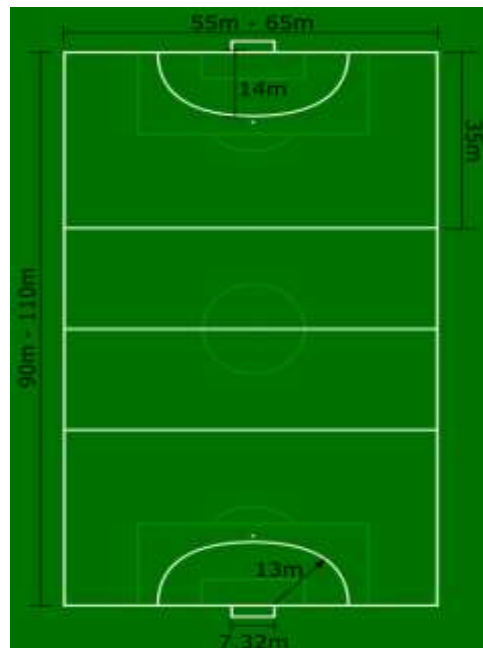
U programu Olimpijskih igara (dvoranski) rukomet bio je zastupljen po prvi put 1972. u Münchenu. Na turniru je nastupalo 16 momčadi. Na sljedećim Olimpijskim igrama, 1976. u Montrealu, po prvi put su nastupile rukometašice, a poredak je bio: SSSR, Njemačka DR, Mađarska, Rumunjska, Japan i Kanada.

3. RAZVOJ RUKOMETNE IGRE U HRVATSKOJ

Riječ rukomet prvi je kod nas upotrijebio Franjo Bučar, opisujući njemačku igru schleuderball u časopisu Sokol 1904. godine. Od prvih organiziranih oblika djelovanja 1930. godine, pa do 1950. u Hrvatskoj se isključivo igrao "veliki rukomet", na nogometnom igralištu sa jedanaest igrača sa svake strane. Pojavom "malog rukometa" 1950. godine, "veliki rukomet" prestao se igrati 1958. godine. Jedini preostali rukomet, više nije bilo potrebe nazivati "mali", nego jednostavno – rukomet.

Slika 1: Dimenzije igrališta za veliki rukomet

Izvor: www.rukomet.hr/u-doba-kraha-fin

Veliki rukomet, izvorna inačica rukometa igrana je na Olimpijskim igrama 1936. godine u Berlinu. Igralo se na travnatom terenu nalik nogometnom dugom 90 do 110 metara te širokom 55 do 65 metara kao što se vidi na slici broj 1. Današnjih šest metara tada je činio polumjer od 13 metara dok se sedmerac tada izvodio sa udaljenosti od 14 metara. Gol je bio širok 7,32 metra i visok 2,44 metra. Lopta je bila jednaka kao i u dvoranskom rukometu, a utakmicu je igralo 11 igrača.

Poluvrijeme je trajalo 30 minuta, no nažalost, veliki rukomet zamijenio je dvoranski, a zadnje Svjetsko prvenstvo u velikom rukometu održano je davne 1966. godine.

Rukomet u Hrvatskoj prvo se počeo razvijati u gradovima Varaždinu i Zagrebu. Pod vodstvom nastavnika gimnastike Zvonka Suligoja učenici Varaždinske realne gimnazije u školskoj godini 1929./1930., počeli su igrati rukomet i sve se više oduševljavali tom igrom. Tri godine kasnije, školske godine 1932./1933., rukometom su se pod vodstvom nastavnika gimnastike Vladimira Jankovića, počeli baviti i učenici Prve državne realne gimnazije u Zagrebu.

U prvim počecima igra se veliki i „mali“ rukomet. No, prvim našim rukometašima u Hrvatskoj, više se sviđao veliki rukomet, jer se „mali“ rukomet u ono doba igrao isključivo na improviziranim igralištima bez pravih vrata, za razliku od velikog rukometa, koji se igrao na postojećim nogometnim igralištima. Prvi javni nastup u velikom rukometu održan je 29. svibnja 1930. u Varaždinu, na završnoj školskoj priredbi. Nastupili su učenici varaždinske Državne realne gimnazije, i to reprezentacija petog i šestog razreda protiv reprezentacije osmog razreda. Utakmica je završila pobjedom osmog razreda. Napomenimo da je Osnovna škola u prijašnjim vremenima trajala četiri godine, dok je gimnazija trajala osam godina, tako da je u tom trenutku reprezentacija osmog razreda imala otprilike 18 ili 19 godina.

Skupina zagrebačkih srednjoškolaca posjetila je 1936. XI. Olimpijske igre u Berlinu, gdje se upoznala s „pravom“ rukometnom igrom. Tijekom boravka u Berlinu, odigrali su i tri rukometne utakmice s momčadima berlinskih srednjih škola. Izborili su dvije pobjede i jedan neodlučan rezultat – 13:9, 9:8, 9:9, što je bio veliki uspjeh mladoga hrvatskog rukometnog sporta. Po povratku u Zagreb, oduševljeni zagrebački srednjoškolci osnivaju 1938. i 1939. prve rukometne sekcije u tadašnjim vrlo poznatim sportskim klubovima – prvom HŠK Građanskom, HŠK Concordiji, HŠK Meteoru, HŠK Martinovki, HŠK Gec Šparti i HŠK Trnju, što ranije nije bilo moguće jer su u to doba školski propisi zabranjivali srednjoškolcima da budu članovi izvanškolskih sportskih organizacija.

Prva međunarodna rukometna utakmica u Hrvatskoj odigrana je 19. srpnja 1939. u Zagrebu između studentskih reprezentacija Zagreba i Graza, a završila je pobjedom iskusnijih Austrijanaca sa 11:2, dok je prvi službeni međunarodni susret u

---

dvoranskom rukometu odigran 1957. godine u Zagrebu, na Turniru nacija (Kramer i Pinević, 2010.).

Ženska reprezentacija odigrala je prvu međunarodnu utakmicu u dvoranskom rukometu 1954. godine u Novoj Gradiški s reprezentacijom SR Njemačke, (2:5). Prvi nastup rukometašica na Svjetskom prvenstvu u dvoranskom rukometu ostvaren je 1957., a rukometaša 1958.godine (Kramer i Pinević, 2010.).

Do 1953. godine, sva savezna natjecanja u bivšoj Jugoslaviji organizirana su samo u velikom rukometu. Intenzivniji razvoj rukometnih natjecanja počinje uvođenjem „malog“ rukometa, koji se kasnije zvao samo rukomet. Prva utakmica u „malom“ rukometu odigrana je 28. veljače 1950. godine u Zagrebu, između momčadi Metalca i Maksimira, u tadašnjem Zagrebačkom Velesajmu na Savskoj cesti (današnji Tehnički muzej).

Prvo otvoreno prvenstvo Jugoslavije u „malom“ rukometu za rukometaše organizirano je 1953. u Virovitici pobjedom rukometaša zagrebačke Prvomajske. Iste je godine u Novoj Gradiški održano prvenstvo Jugoslavije za žene, prvo mjesto osvojile su rukometašice RK "Mirko Klaić" iz Nove Gradiške. Prvo redovno prvenstvo Jugoslavije za rukometaše organizirano je u prosincu 1954., u dvorani Zagrebačkog velesajma, a slavili su igrači RK Prvomajska iz Zagreba, uvjerljivo najbolji u konkurenciji 6 najboljih momčadi iz republičkih prvenstva Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Makedonije, Srbije i Slovenije. Hrvatska je nastupala s dvije momčadi (RK Prvomajska i RK Zagreb). Nije sudjelovala momčad Crne Gore. Igralo se po jednostrukom bod-sustavu u dvije polufinalne skupine, a zatim su igrane finalne utakmice između jednako plasiranih momčadi I. i II. skupine u borbi za redoslijed od prvog do šestog mjesta. U finalnom susretu RK Prvomajska – RK Zagreb 15:9. Treće mjesto osvojili su rukometaši sarajevske Bosne, četvrta je bila beogradska Crvena Zvezda, peti Radoznički iz Skoplja, šesti Svoboda iz Ljubljane (Kramer i Pinević, 2010.).

Od 1955. uvodi se natjecanje za Rukometni kup Jugoslavije za rukometaše, a godinu dana kasnije i za žene. Prvi pobjednici bili su rukometaši zagrebačke Mladosti i rukometašice zagrebačke Lokomotive.

U europskim kupovima od hrvatskih klubova u bivšoj državi posebno su bili uspješni rukometaši bjelovarskog Partizana i zagrebačkog Medveščaka, i rukometašice zagrebačke Lokomotive.

Najviše uspjeha u ligaškom natjecanju kod muških imali su Rukometni klubovi Partizan (Bjelovar), Zagreb, Prvomajska (Zagreb) i Medveščak (Zagreb), a kod žena Lokomotiva (Zagreb) i Podravka (Koprivnica). Natjecanja za rukometni kup igraju se od 1955. godine. Kup europskih prvaka Rukometni klub Partizan (Bjelovar) osvojio je 1972., a RK Zagreb 1992. i 1993. godine. Ekipe Rukometnog kluba Podravka bila je pobjednik Kupa europskih prvakinja 1996. Pobjednice Kupa kupova bile su ekipe RK Osijek (1982. i 1983.) i RK Dalma (Split) 1984. godine. Pobjednice Kupa IHF bile su ekipe RK Trešnjevke (1982) i RK Lokomotive (1991).

Hrvatski rukometni savez član je Međunarodne rukometne federacije (IHF) od 10. travnja 1992., a Europske rukometne federacije (EHF) od 23. srpnja 1992. godine.

4. POVIJEST RUKOMETA U KOPRIVNICI

Rukomet su u Koprivnici 1954. godine prvo počeli igrati muškarcima na nivou grada, da bi već u listopadu 1955. godine i učenice koprivničke gimnazije pod vodstvom nastavnika Vinka Zembera osnovale ženski rukometni klub koji je nosio ime njihove škole – RK Ivo Marinković.

Prva utakmica u povijesti kluba odigrana je 4. prosinca 1955. u Koprivnici, gdje su se u prijateljskom susretu sastali RK Ivo Marinković – RK Grafičar Bjelovar 7:4. Sastav koji je tom prilikom nastupao za RK Ivo Marinković Koprivnica i postigao pogotke : Barica Tkalčić, Ana Čižmešija 2, Ljiljana Mišić 3, Anka Kotarac, Anđelka Belec 2, Barica Erdec, Radmila Marković, Višnja Tot, Ruža Lukša, Dušanka Radmilović, Višnja Špoljar. Trener ekipe: Vinko Zember.

Slika 2: Prva fotografija koprivničkih rukometašica snimljena 1955. godine

Izvor: http://www.rskkz.hr/o_savezu.aspx

Stoje (slijeva): Ana Čižmešija (Samaržija), Barica Erdec, prvi trener kluba Vinko Zember, Radmila Marković (Magić), Ruža Lukša (Kovačić);

Sjede (slijeva): Kosa Karanović (Bokan), Barica Tkalčić (dr. Cindori), Anđelka Belec (Mioč) i Ljiljana Mišić (dr. Majerus)

Prva se službena utakmica u Koprivnici odigrala 1. travnja 1956. godine, između ekipa Ivo Marinković Koprivnica i Slavija Čakovec, koja je završila rezultatom 2:3. U proljeće 1956. klub se uključio u natjecanje Varaždinskog podsaveza. U rujnu

1956. RK Ivo Marinković ušao je u sastav DTO Partizan i promijenio ime u RK Partizan.

Slika 3: Zapisnik s prve službene utakmice 1956. godine

RUKOMETNI SAVEZ HRVATSKE
RUKOMETNI POKRETI SAVAZ
V A R A Ž D I N

Zapisnik s prve službene utakmice

ZAPISNIK ZA MALI RUKOMET

Priredivat: *Ivo Marinković* Mjesto odigravanja: *Koprivnica*

Datum: *1. II. 1956* Sat: *9:30* vrst utakmice: *prvenstvo* Područje natjecanja: *Slavija* sudjelovanje: *GENO*

R. K. *Slavija "Čakovac"* : R. K. *Ivo Marinković "Koprivnica"*

IGRAČI				Golovi	I. II.	Svega	IGRAČI						
Imena							Imena						
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>						<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>					
<i>Šušić</i>	<i>Čepić</i>						<i>Čepić</i>	<i>Šušić</i>					
<i>Čepić</</i>													

---

saveznu ligu. Treće kvalifikacije odigrane 27. lipnja 1964. u Koprivnici završile su uspješno i rukometašice RK Partizan plasirale su se u Prvu saveznu rukometnu ligu na ogromnu radost vjernih navijača.

Kako je igranje u najvišem rangu natjecanja višestruko povećalo troškove kluba, pokroviteljstvo nad ženskim rukometnim klubom preuzela je poznata tvornica prehrambenih proizvoda Podravka iz Koprivnice, pa je i klub od rujna 1964. preimenovan u RK Podravka, ime koje s ponosom nosi sve do današnjih dana. To je bio jedan od najznačajnijih trenutaka u povijesti kluba.

U svojoj prvoj prvoligaškoj sezoni 1964./65., pod vodstvom trenera Josipa Samaržije, Podravka je zauzela peto mjesto od deset ekipa. Sljedeće sezone (1965./66.) RK Podravka osvojila je naslov prvakinja bivše Jugoslavije. Igralo se na novoizgrađenom asfaltnom igralištu sa rasvjetom na Gradskom stadionu, koje je otvoreno 22. kolovoza 1965. godine.

Kao državne prvakinje igračice Podravke po prvi put su izašle na međunarodnu scenu u službenim natjecanjima. U prvome kolu Kupa europskih prvakinja u obje utakmice bile su bolje od prvakinja Nizozemske Swifta iz Roermonda, da bi u drugome kolu bile eliminirane iz daljnjeg natjecanja od vrlo snažne njemačke ekipe Leipziga. Obje „domaće“ utakmice Podravka je igrala u ljubljanskom Tivoliju, jer tih godina u Hrvatskoj nije bilo adekvatne sportske dvorane (Domović, 2000.).

U sezoni 1966./67. RK Podravka je drugi put za redom prvak države. U te dvije sezone nitko od 11 klubova Prve lige nije uspio osvojiti ni bod u Koprivnici, te su zbog nepobjedivosti navijači teren u Koprivnici prozvali Maracana. Grad je postao poznat širom države i prozvan je gradom „juha i rukometa“. Te godine Podravka je zbog više razloga odustala od natjecanja u Kupu europskih prvakinja.

U sezoni 1967./68. RK Podravka na 2. mjestu u državi. Sljedeće sezone (1968./69.) Podravka je osvojila 3. mjesto u Prvoj ligi. Pomoćnikom trenera Josipa Samaržije 1969. godine imenovan je Dieter Benotić. Te sezone (1969./70.) RK Podravka na 3. je mjestu u državi. Naredne sezone, osvojeno je 2. mjesto, ali nakon 10 uspješnih sezona, dolazi do razlaza Podravke i trenera Josipa Samaržije, prof. (tri kola prije završetka sezone 1970./71.). Ekipu je zadnja tri kola vodio Dieter Benotić.

Nakon osam prvoligaških sezona, Podravka je zauzela 11. mjesto i ispala iz Prve lige pod vodstvom trenera Dietera Benotića, da bi se nakon dvije godine, u sezoni 1974./75., ponovo vratila u prvoligaško društvo. U svibnju 1975. godine otvorena je sportska dvorana u Koprivnici tako da su igračice RK Podravke konačno stekle normalne uvjete za rad. Iste sezone Podravka je ponovo ispala iz Prve lige u koju se vratila u sezoni 1979./80. Dvije sezone Podravka je igrala u 1. ligi da bi u sezoni 1981./82. opet ispala. Sljedećih deset godina nastupala je s promjenjivim uspjehom u Drugoj ligi da bi u sezoni 1989./90. opet postala prvoligaš (povratak trenera prof. Josipa Samaržije, nakon 18 godina). Nakon sezone 1990./91. i raspada bivše države, Hrvatski rukometni savez oformio je Hrvatsku rukometnu ligu te svoja natjecanja, prvenstvo i kup.

U prvoj sezoni (1991./92.) nastupanja u Hrvatskoj rukometnoj ligi RK Podravka je zauzela treće mjesto, da bi od sezone 1992./93. pa sve do današnjih dana, uključujući sezonu 2012./2013. dvadeset (20) puta osvajala naslov prvakinja Hrvatske, dok je naslov prvakinja u Kupu Hrvatske osvajala 19 puta.

Dvije sezone, 1991./92. i 1992./93. Podravka je nastupala u Kupu pobjednica kupova, a od sezone 1993./94., pa do sezone 1999./2000. sedam sezona u Kupu europskih prvakinja, odnosno svih sedam puta bila je sudionik Eurolige. U sezoni 1994./95. izboreno je finale Kupa europskih prvakinja, a sezone 1995./96. u prvoj utakmici velikog finala koji je odigran u Beču, RK Podravka poražena je rezultatom 17:13. U uzvratnoj utakmici u Koprivnici pobijeden je Hypo Nö rezultatom 25:20 i Podravka je postala prvak Europe. Te sezone osvojen je i Superkup, koji je u rujnu 1996. odigran u Koprivnici, a nastupili su: RK Podravka kao prvak Europe, Lützellinden iz Njemačke, pobjednik Kupa kupova, Debrecen iz Mađarske, pobjednik Kupa EHF-a i Silcotub iz Rumunjske, pobjednik Kupa gradova. Ta sezona može se smatrati najuspješnijom u bogatoj povijesti kluba. Od osnutka Hrvatske rukometne lige 1991. godine do 2000. godine rukometni klub Podravka odigrao je 217 prvenstvenih utakmica ostvarivši 204 pobjede, 4 neodlučena rezultata i 9 poraza, te samim time vidimo dominaciju Podravke u Hrvatskom rukometu.

Podravka je dobitnik velikog broja nagrada i priznanja: državna nagrada za sportska dostignuća „Franjo Bučar“, priznanje Hrvatskog olimpijskog odbora kao najbolja

ženska ekipa u Hrvatskoj 1996., u velikoj anketi lista „Sportske novosti“ Podravka je proglašena za ekipu godine, a dobitnik je i Plaketa Grada Koprivnice (višestruko), te mnogih drugih nagrada i trofeja koji čine bogatu prošlost kluba (Domović, 2000.).

---

5. KRONOLOGIJA USPJEHA U PRVENSTVU

5.1. Kronologija uspjeha u prvenstvu od 1956. – 1964. godine

Od proljeća 1956. ekipa Ivo Marinković (današnja Podravka) natjecala se u ligi Varaždinskog rukometnog podsaveza. To je bila prva natjecateljska sezona koprivničkih rukometašica u kojoj nije bilo značajnijeg rezultata zbog neiskustva i neuigranosti ekipe (igralo se protiv ekipa iz Varaždina, Čakovca i Bjelovara).

1960. godine ekipa Partizana (također današnja Podravka) je bila treća u finalu prvenstva Hrvatske.

Sezone 1960./61. RK Partizan postao je amaterski prvak Hrvatske i stekao mogućnost nastupa u kvalifikacijama za ulazak u tadašnju Prvu saveznu ligu pod vodstvom Josipa Samaržije, mladog profesora tjelesnog odgoja. Te kvalifikacije bile su održane u Ptuju, ali neiskustvo i nesretni splet okolnosti bili su razlog neuspjeha s obzirom da je između četiri ekipe osvojeno tek drugo mjesto.

U sezoni 1961./1962. rukometašice Partizana ponovno postaju prvakinja Hrvatske, ali nažalost ponovno ne uspijevaju u kvalifikacijama za saveznu ligu koje su te godine održane u Koprivnici.

Treći pokušaj plasiranja rukometašica u Prvu ligu bio je 27. lipnja 1964. godine u Koprivnici. Pred mnoštvom gledatelja domaće igračice pobijedile su sva tri suparnika i na veliku radost svih okupljenih uspjele se plasirati u najviši rang natjecanja. Od rujna 1964. klub mijenja ime u RK Podravka te je kompletno pokroviteljstvo nad klubom preuzela tvornica Podravka.. Taj uspjeh ostvarile su, pod vodstvom trenera Josipa Samaržije: Anđelka Belec, Ana Samaržija, Biserka Tomašek, Zrinka Biondić, Ružica Pobi, Ana Kraševac, Marija Zahar, Biserka Šestak, Mira Lukša, Ana Šprem, Jasna Barčanec, Ivanka Čupović.

Slika 4: *Ekipa koja se 1964. godine plasirala u Prvu saveznu ligu*

Izvor: http://rk-podravka.hr/arhiva/index.php?cat=1960__1969_

Stoje (slijeva): Josip Samaržija – trener, Mira Lukša, Biserka Tomašek, Ana Samaržija, Anđelka Belec, Marija Zahar, Ivanka Čupović

Sjede (slijeva): Ana Kraševac, Biserka Šestak, Ružica Pobi, Zrinka Biondić, Ana Šprem i Jasna Barčanec

5.2. Kronologija uspjeha u prvenstvu od 1964. – 1991. godine

Sezona 1964./65. bila je Podravki prva u najelitnijem društvu. Osvojeno je peto mjesto u konkurenciji deset ekipa. Već sljedeće sezone, 1965./1966., u drugoj sezoni prvoligaškog staža, postale su prvakinje bivše Jugoslavije na opće iznenađenje sportske javnosti.

Slika 5: *Prvi naslov prvaka države osvojila je ekipa 1966. godine*

Izvor: http://rk-podravka.hr/arhiva/index.php?cat=1960__1969_

Stoje (slijeva): Jovo Rojčević (predsjednik), Ana Kraševac, Ana Samaržija, Biserka Tomašek, Ana Knežević, Anđelka Belec, Zrinka Biondić, Jelica Mužinić, Josip Samaržija (trener)

Sjede (slijeva): Ana Šprem, Zvonka Šestak, Ružica Pobi i Biserka Šestak

I u sezoni 1966./67. Podravka je ponovila uspjeh iz sezone ranije i po drugi put zaredom postala prvak države (te sezone nitko od 11 klubova Prve savezne lige nije uspio osvojiti niti bod u Koprivnici). Malo je nedostajalo da u sezoni 1967./68. Podravka po treći put zaredom postane prvak države. U pretposljednem kolu u Zagrebu protiv Lokomotive, izgubljena je utakmica, a time i prvenstvo. Podravka je te godine osvojila drugo mjesto. Sezona 1968./69. donijela je Podravki još jedno mjesto niže na tablici, osvojeno je treće mjesto od dvanaest ekipa. U sezoni 1969./70. Podravka je ponovila prošlogodišnji uspjeh osvojivši treće mjesto, igralo se po dvostrukom bod sistemu. Sezona 1970./71. bila je uspješnija od prethodne, osvojeno je drugo mjesto. (Domović, 2000.)

U sezoni 1971./72. Podravka je zauzela pretposljednje mjesto na tablici (11. mjesto) i nakon osam prvoligaških sezona ispala je u Drugu ligu. 1972./73. RK Podravka zauzela je 4. mjesto u Drugoj ligi – zapad od dvanaest ekipa. U sezoni 1973./74. Podravka je u Drugoj ligi – zapad osvojila treće mjesto, da bi već u sezoni 1974./75. bila najbolja (osvojeno 1. mjesto) i ponovo se plasirala među prvoligaše pod vodstvom trenera Dietera Benotića. U sezoni 1975./76. Podravka je ponovno nastupala u najelitnijem natjecanju. Iako je osvojila 10. mjesto, zbog reorganizacije natjecanja, ispala je u Drugu ligu jer su te sezone tri ekipe morale napustiti društvo prvoligašica. U sezoni 1976./77. Podravka je nastupala u Drugoj ligi – sjever te je nakon smjene generacija koprivničkih rukometašica osvojeno tek 4. mjesto na tablici od dvanaest ekipa. Nakon jesenskog dijela sezone ostavku je dao trener Dieter Benotić. Od siječnja 1978. godine do sezone 1981./82. trener RK Podravke je poznati rukometni stručnjak Vilim Tičić, dok je za njegovom pomoćnika imenovan Mirko Tomac. Podravka je na kraju te sezone (1977./78.) osvojila drugo mjesto na tablici Druge lige – sjever. 1978./79. RK Podravka osvojila je 1. mjesto u Drugoj ligi – sjever i stekla pravo na kvalifikacije za ulazak u Prvu saveznu ligu, međutim, Podravka je osvojila tek treće mjesto na kvalifikacijskom turniru i nije se

plasirala u viši rang natjecanja. Tada je prof. Vilim Tičić imenovan šefom stručnog štaba, dok je trener tada bio Dragutin Marjanović. To joj je uspjelo u sezoni 1979./80. u kojoj je Podravka osvojila prvo mjesto s maksimalnim učinkom od 44 osvojena boda iz 22 susreta, te se kroz kvalifikacijski turnir plasirala u Prvu saveznu ligu.

U sezoni 1980./81. mlada i neiskusna ekipa Podravke osvojila je osmo mjesto u Prvoj ligi. U novoj sezoni 1981./82. trener Podravke bio je Mato Matijević, a ekipa je te sezone zauzela 11. (pretposljednje) mjesto na tablici i ispala iz Prve lige u Prvu B ligu. U sezoni 1982./83. Podravka je nastupala u Prvoj B saveznoj ligi i na kraju zauzela treće mjesto. Tada je trener Mato Matijević smijenjen, a za novu sezonu, 1983./84. ponovo je za trenera angažiran Vilim Tičić, a za njegovog pomoćnika Ivan Pal. Te godine Podravka je u Drugoj ligi – sjever osvojila drugo mjesto sa samo bodom zaostatka za prvakom. 1984./85. Podravka je osvojila četvrto mjesto u Drugoj ligi sjever. Sljedeće sezone, 1985./86. nakon prvog proljetnog kola odstupio je Vilim Tičić, a ekipu je nastavio voditi Ivan Pal (sve do sezone 1989./90.), pod čijim je vodstvom Podravka na kraju zauzela 6. mjesto u Drugoj ligi sjever. 1986./87. Podravka je osvojila peto mjesto u Drugoj ligi – sjever. U sezoni 1987./88. Podravka je zauzela četvrto mjesto u Drugoj ligi – sjever, da bi se iduće sezone (1988./89.) Druga liga sjever proširila sa 12 na 14 ekipa, gdje je Podravka zauzela treće mjesto od četrnaest ekipa (Domović, 2000.).

Na početku sezone 1989./90. ponovo se u Podravku, nakon osamnaest godina, vratio legendarni trener Josip Samaržija, dok je za pomoćnika angažiran Mato Matijević. Te sezone Podravka je osvojila prvo mjesto u Drugoj ligi – sjever i nakon dužeg razdoblja vratila se u Prvu saveznu ligu. Od tada počinje stvaranje jedne velike Podravke sa najistaknutijim rezultatima u povijesti kluba. U sezoni 1990./91. koja je bila i posljednja sezona u Prvoj saveznoj ligi bivše države, Podravka je u vrlo jakoj konkurenciji osvojila peto mjesto.

5.3. Kronologija uspjeha u prvenstvu od 1991. – 2000. godine

Zbog agresije na Hrvatsku i ratne opasnosti većina klubova nije imala uvjete za treniranje i odigravanje utakmica, pa je zbog velikih poteškoća prvenstvo Hrvatske

---

(sezona 1991./92.) započelo tek u proljeće 1992. godine, a nastupilo je šest ekipa: Podravka, Lokomotiva, Split, Dalma, Modera i MTC. Podravka je zauzela drugo mjesto i s Lokomotivom, Splitom i Moderaom stekla pravo igranja u doigravanju. To prvo prvenstvo Hrvatske osvojila je zagrebačka Lokomotiva, a Podravka je zauzela treće mjesto.

Već u sezoni 1992./93. prva Hrvatska rukometna liga (HRL) povećana je i nastupilo je čak deset ekipa. Nakon odigranih osamnaest kola, šest najbolje plasiranih klubova formirali su Superligu prenoseći rezultate međusobnih susreta iz odigranih osamnaest kola, igrajući ligu po dvostrukom bod sustavu. Dobiveni redoslijed na kraju Super lige je ujedno i konačni redoslijed u natjecateljskoj sezoni 1992./1993. Tada je Podravka po prvi puta u novoosnovanoj državi bila najuspješnija i postala prvakom Hrvatske. Klubovi plasirani od 7-10 mjesta formirali su dodatnu ligu prenoseći rezultate međusobnih odigranih susreta, igrajući ligu po dvostrukom bod sustavu (Sabolić, 1993.). Trener prvakinja bio je Josip Samaržija, prof. a pomoćni trener Predrag Žagar. Ponovno povećanje Prve HRL dogodilo se u sezoni 1993./94., kada liga broji čak 12 klubova. Podravka je te sezone opet osvojila prvo mjesto. Tih godina šest igračica RK Podravke bile su i članice Hrvatske rukometne reprezentacije, i to: Viktorija Garnusova, Katarina Korošec, Ljerka Krajnović, Samira Hasagić, Snježana Petika i Irena Sladoljev. Nakon dvije uvjerljive pobjede u polufinalu nad Graničarom iz Đurđevca, Podravka je za suparnika u finalu dobila Kraš koji je u polufinalnim utakmicama bio bolji od Zameta iz Rijeke. U prvoj finalnoj utakmici u Zagrebu, Kraš je pobijedio Podravku jednim pogotkom razlike, da bi drugu utakmicu u Koprivnici Podravka dobila sa šest pogodaka razlike. S obzirom da je Podravka bila bolje plasirana u ligi od Kraša, treća odlučujuća utakmica također se igrala u Koprivnici. Nakon odlične utakmice RK Podravka je uvjerljivo nadigrala Kraš pobijedivši s devet pogodaka razlike i po drugi put zaredom postala prvak Hrvatske. S obzirom da od 30. ožujka 1994. Josip Samaržija više nije bio trener, zadnja četiri kola ekipu je vodio njegov dotadašnji pomoćnik Zdenko Kordi (Domović, 2000.).

Nakon osmog kola sezone 1994./95. ponovno je došlo do promjene trenera. Od prosinca 1994. trener Podravke je Josip Šojat, a Zdenko Kordi pomoćnik do veljače 1995. kada odlazi iz kluba. RK Podravka je s 22 pobjede, bez izgubljenog boda,

---

osvojila prvo mjesto i ušla u doigravanje s prve pozicije. U dvije polufinalne utakmice uvjerljivo je pobijeden Karbon iz Zaprešića, da bi se u finalu sastali sa zagrebačkim Krašem. Prvu utakmicu u Koprivnici RK Podravka je uvjerljivo dobila s trinaest pogodaka razlike i s tom velikom prednošću išla na uzvrat u Zagreb. Pobijedivši i u Zagrebu (sedam pogodaka razlike) po treći put je postala prvak Hrvatske. Trener ekipe bio je Josip Šojat, a pomoćni trener Ivan Pal.

U sezoni 1995./96. Podravka je bez izgubljenog boda, s 22 pobjede i maksimalno osvojenih 44 boda osvojila prvo mjesto, a kako se te sezone nije igralo doigravanje, po četvrti put zaredom postala je prvak Hrvatske. U sezoni 1996./97. Podravka je kao i prethodne natjecateljske sezone postigla maksimalni broj pobjeda. Šef stručnog stožera Ivica Rimanić, pomoćni trener prof. Ivan Pal. Sezona 1997./98. bila je za nijansu „lošija“ od tri protekle, jer je izgubljen bod u Zagrebu protiv Kraša, pa je s 21 pobjedom po šesti put Podravka postala prvak Hrvatske. U sezoni 1998./99. ekipu je kao prvi trener vodio Mato Matijević s pomoćnikom Goranom Mrđenom (kojeg je ubrzo zamijenio Damir Lebović). Unatoč jednom porazu i jednoj neodlučenoj utakmici RK Podravka je osvojila prvo mjesto i plasirala se u doigravanje, koje se od te sezone ponovno igralo po istom sustavu natjecanja kao i ranijih godina. U polufinalnim susretima Podravka Dolcela je u obje utakmice pobijedila Osijek i plasirala se u finale gdje joj je suparnik ponovno bio zagrebački Kraš, koji je bio bolji u polufinalu od Split Kaltenberga. U prvoj utakmici u Zagrebu Podravka Dolcela je pobijedila Kraš s deset pogodaka razlike, a u uzvratu u Koprivnici sa pet pogodaka i po sedmi put zaredom postala prvak Hrvatske.

Prvenstvo Hrvatske u sezoni 1999./2000. igrano je prema novim propozicijama. Deset klubova odigralo je ligu dvokružno (18 utakmica), a nakon toga šest prvoplasiranih ekipa u proljetnom dijelu igralo je Ligu za prvaka (još 10 utakmica). Podravka Dolcela je prvenstvo završila bez poraza, ostvarivši svih 28 pobjeda (u ligi i ligi za prvaka) i po osmi put zaredom postala je prvak Hrvatske. Tih osam prvenstava Hrvatske osvojeno je uz iznimne rezultate koje će biti vrlo teško nadmašiti. Novi trener ekipe u navedenoj sezoni bio je Nedeljko Lalić (Domović, 2000.).

Od osnutka Hrvatske rukometne lige (razdoblje od 1991. – 2000.) RK Podravka odigrala je 217 prvenstvenih utakmica u kojima je zabilježila 204 pobjede, 4 neodlučena rezultata i 9 poraza, uz gol razliku 6 436 : 4 072 (2 364 u korist Podravke). U navedenom razdoblju u Prvoj HRL nastupale su 22 ekipe. Samo su Kraš (današnja Lokomotiva) sedam puta i Split dva puta uspjeli pobijediti Podravku. Iste ekipe igrale su tri puta neodlučeno s Podravkom, a jednom je to uspjelo Modei Tuing. Ostalih 19 ekipa nije uspjelo u susretima s Podravkom nijednom igrati niti neodlučeno niti pobijediti. U Koprivnici je Podravka svih tih godina doživjela samo dva poraza i to sa RK Krašom iz Zagreba, (Domović, 2000.).

Ostvareni rezultati omogućili su RK Podravci veći broj sponzora što je ujedno i pružalo priliku dovođenja kvalitetnih igračica iz inozemnih klubova. Među prvim igračicama koje su stigle u Podravku bile su: Marijana Tirca, Viktorija Garnusova, Irina Maljko, Valentina Cozma.

5.4. Kronologija uspjeha u prvenstvu od 2000. – 2013. godine

U sezoni 2000./2001. RK Podravka Vegeta postala je prvakom Hrvatske. Trener prof. Ivan Pal, pomoćni trener prof. Neven Hrupec. Sljedeće sezone, 2001./2002. također je osvojeno prvenstvo pod vodstvom trenera kao i prethodne sezone. U sezoni 2002./2003. došlo je do promjene glavnog trenera, Ivana Pala zamijenio je Jiri Zerzan, dok je pomoćnik ostao prof. Neven Hrupec koji je od veljače 2003. postao glavni trener ekipe. Te sezone također je osvojeno prvenstvo Hrvatske. Sezone 2003./2004. pod vodstvom trenera Gorana Mrđena (sa pomoćnom trenericom Đurđicom Zečević) Podravka nije osvojila prvenstvo, te godine titulu prvakinja Hrvatske uzela je Zagrebačka Lokomotiva. Sljedeće godine, sezone 2004./2005. promijenjen je glavni trener, umjesto Gorana Mrđena trener je postao Josip Šojat, te je tada RK Podravka ponovno prvak Hrvatske. Sezone 2005./2006. Podravka je također osvojila titulu prvakinja Hrvatske pod vodstvom trenera Josipa Šojata te pomoćnog trenera Mate Matijevića. Nadalje, sljedeće sezone ponovno je osvojeno prvenstvo pod istom palicom trenerskih stručnjaka. 2007./2008. za trenera ekipe angažiran je Zdravko Zovko, dok je pomoćnik ostao isti, Mato Matijević, prof. Također te sezone, kao i one naredne 2008./2009. osvojeno je prvenstvo Hrvatske.

Sezona 2009./2010. bila je zadnja pod vodstvom trenera Zdravka Zovka, no unatoč tome, također je osvojeno prvenstvo Hrvatske. Od 2010. – 2013. (3 sezone) trener ekipe je prof. Neven Hrupec, te je pod njegovim vodstvom u sezoni 2010./2011. RK Podravka Vegeta po 18. put prvak Hrvatske. Titulu prvakinja Hrvatske Hrupec je također osvojio i u narednim sezonama, 2011./2012. te u sezoni 2012./2013 (to je bilo 20. osvajanje prvenstva Hrvatske).

Slika 6: Ekipe Podravke koja je u sezoni 2012./2013. po dvadeseti put osvojila prvenstvo Hrvatske

Izvor: <http://www.rk-podravka.hr/o-klubu/povijest.html>

Sjede (gornji red): Vidak M., Damjanović S., Jelčić I., Gaće A., Tatari M., Žderić M., Bulath A., Horvat L., Kapitanović I., Pušić-Koroljević N., Čović Ž.

Sjede (srednji red): Čović A., Pongrac I., Božić A., Milanović-Litre V., Šenvald S., Oremović A., Kalaus D., Kalaus L., Maljak A., Tvorčić N., Dragišić I.

Sjede (donji red): Krunoslav Tkalec (tehniko), Bojan Savić (fizioterapeut), Bojan Golub (kondicijski trener), Ljerka Vresk (tajnica), Jorn Pedersen (predsjednik), Božica Palčić (direktorica), Neven Hrupec (trener), Vladimir Vujović (trener vratarki)

6. KRONOLOGIJA USPJEHA U KUPU

U kup natjecanju Podravka nije imala zapaženijeg uspjeha sve do sezone 1990./91. kada je igrala svoje jedino finale. Nekoliko puta Podravka je bila nadomak cilja, ali često joj je nedostajao pogodak ili dva za prolaz u sljedeći krug natjecanja.

U sezoni 1966./67. u polufinalu Kupa Podravka je u Koprivnici izgubila od Beograda 3:5. S istim je suparnikom igrala i u polufinalu sezone 1967./68., kada je u Beogradu izgubila 12:13. U sezoni 1969./70. u polufinalu Kupa Podravka je izgubila u Zagrebu od Lokomotive 8:10. U sezoni 1980./81. u četvrtfinalu je izgubila u Osijeku od istoimene ekipe 17:18, a u sezoni 1982./83., također u četvrtfinalu, Podravka je izgubila od Radničkog u Beogradu 24:36.

6.1. Kronologija uspjeha u razdoblju od 1990. do 2013. godine

U sezoni 1990./91. Podravka je postigla najveći uspjeh u natjecanjima za Kup bivše države. Od 22. do 24. ožujka 1991. godine u Koprivnici je odigran četvrtfinalni turnir na kojem je Podravka bila bolja od Dalme iz Splita i Belinke – Olimpije iz Ljubljane i plasirala se na završni turnir koji je odigran u Beogradu. U polufinalnoj utakmici Podravka je pobijedila Bane Sekulić iz Sombora 26:23, da bi u finalu izgubila od Radničkog 25:30 (Domović, 2000.). S obzirom da je osvojeno 2. mjesto, plasirale su se u Europu, točnije u Kup kupova.

Prvi Kup Hrvatske igran je kao i prvenstvo Hrvatske u sezoni 1991./92. U Koprivnici je 16. svibnja 1992. godine odigran turnir na kojem su uz Podravku nastupili Zamet, Dalma i Modea Tuing. Podravka je osvojila prvo mjesto i kvalificirala se na završni turnir koji je 23. i 24. svibnja odigran u Podsusedu. U polufinalu Podravka je svladala Split i ušla u finale, u kojem je izgubila od Lokomotive koja je osvojila prvi kup Hrvatske.

U sezoni 92./93. Podravka je utakmicu četvrtfinala igrala u Zagrebu protiv Trešnjevke i pobijedila s dvanaest pogodaka razlike i plasirala se na završni turnir koji je igran 20. i 21. ožujka 1993. u Zagrebu. Polufinalna utakmica protiv Kraša završila je neodlučeno, a u produžecima je Podravka pobijedila i plasirala se u

---

finale, u kojemu je pobijedila Modeu Tuing i po prvi put postala pobjednik Hrvatskoga Kupa pod vodstvom trenera Josipa Samaržije.

Utakmicu osmine finala Kupa Hrvatske u sezoni 1993./94. Podravka je igrala u Đakovu protiv Osijeka i pobijedila s 15 pogodaka razlike. U Zaprešiću su 21. i 22. svibnja 1994. odigrane utakmice četvrtfinala i polufinala. U četvrtfinalu je Podravka pobijedila Karbon, a u polufinalu Tuing – Špartu. U finalu, koje je odigrano 28. svibnja 1994. u Zagrebu, Podravka je pobijedila Kraš i po drugi put osvojila Kup Hrvatske.

Natjecanje u Kupu Hrvatske u sezoni 1994./95. Podravka je započela utakmicom osmine finala protiv Ine. Pobjedom se Podravka plasirala u četvrtfinale u kojem je s dvije pobjede nad Karbonom izborila završni turnir, koji je 10. i 11. lipnja održan u Požegi. U polufinalu Podravka je pobijedila Graničar iz Đurđevca, a u finalu Kraš i po treći put osvojila Kup Hrvatske.

Kup Hrvatske u sezoni 1995./96. Podravka je započela utakmicom osmine finala protiv Trogira i pobjedom je izborila četvrtfinale u kojem je u dvije utakmice nadmašila Kraš i plasirala se na završni turnir koji je održan 14. i 15. lipnja 1996. u Đurđevcu. U polufinalnoj utakmici Podravka je pobijedila Osijek da bi u finalu bila bolja od Graničara i po četvrti put zaredom osvojila Kup Hrvatske.

U sezoni 1996./97. Kup Hrvatske je za Podravku započeo utakmicom osmine finala protiv Dalmacije u Koprivnici. Pobjedom se Podravka plasirala u četvrtfinale u kojem je u obje utakmice pobijedila Karbon i kvalificirala se na završni turnir koji je odigran 30. svibnja i 1. lipnja 1997. u Svetom Ivanu Zelini. U polufinalnoj utakmici Podravka je pobijedila Tegru MI iz Čakovca, a u finalu Kraš i po peti put osvojila Kup Hrvatske. Obje utakmice osmine finala Kupa Hrvatske u sezoni 1997./98. protiv Mesoprometa iz Vranjica igrane su u Koprivnici i, dakako, obje je Podravka uvjerljivo dobila. U polufinalnim utakmicama svladano je Zvečevo i Podravka se plasirala na završni turnir koji je odigran 23. i 24. svibnja u Virovitici. U polufinalu nadigran je Osijek a u finalu Kraš sa čak četrnaest pogodaka razlike (Domović, 2000.).

U sezoni 1998./99. Podravka je obje utakmice osmine finala Kupa igrala u Koprivnici i pobijedila Piaggio Vranjic te se plasirala u četvrtfinale. U Koprivnici je

---

pobijedila, a u Splitu igrala neodlučeno s istoimenom ekipom te se kvalificirala na završni turnir u Belišću koji je odigran 7. i 8. svibnja 1999. U polufinalu Podravka je pobijedila Tvin Trgocentar iz Virovitice, a u finalu Kraš i po sedmi put zaredom osvojila Kup Hrvatske.

Osmina finala Kupa Hrvatske u sezoni 1999./2000. donijela je dvije nesvakidašnje utakmice. Naime sastale su se, po prvi put u službenim utakmicama, dvije ekipe Podravke: Podravka Dolcela i Podravka Lino. Dakako, u obje utakmice uspješnija je prema očekivanju bila Podravka Dolcela i plasirala se u četvrtfinale u kojem je s dvije pobjede eliminirala Trešnjevku iz Zagreba. Završni turnir odigran je u Splitu 9. i 10. lipnja 2000. godine. U polufinalu Podravka Dolcela je pobijedila domaći Split Kaltenberg, a u finalu Osijek i po osmi put zaredom osvojila Kup.

U natjecanju za Kup Podravka je do 2000. godine odigrala 45 utakmica. Pobijedila je u 41 utakmici, dvije utakmice je odigrala neodlučeno, a samo dvaput je poražena. Gol razlika je 1 377:837 (+540). Podravka je u Kupu igrala s 19 ekipa, a izgubila je samo od Kraša. U Koprivnici u Kup natjecanju nije doživjela niti jedan poraz (Domović, 2000.).

Isto tako u sezonama 2000./2001. te 2001./2002. pod stručnim vodstvom Ivana Pala te pomoćnog trenera Nevena Hrupeca ostvaren je uspjeh osvajanja Kupa. U sljedećoj sezoni, 2002./2003. također je osvojen Kup Hrvatske. Pod vodstvom trenera Gorana Mrđena, u sezoni 2003./2004. Podravka je osvajač Hrvatskog Kupa, ali te godine izmaklo im je prvenstvo kojeg je tada osvojila Zagrebačka Lokomotiva. 2004./2005. Podravka nije uspjela osvojiti Kup Hrvatske, u Virovitici se igralo finale između Lokomotive i Virovitičkog Tvina, koje je završilo 37:35 u korist Zagrepčanki koje su te godine osvojile titulu najboljih u državi u Kup natjecanju. Sezone 2005./2006. pehar se ponovno vraća u Koprivnicu gdje su rukometašice Podravke u finalu koje se odigravalo u Virovitici pobijedile ekipu Tvina sa čak deset pogodaka razlike (34:24). U narednoj se sezoni (2006./2007.) opet događa preokret i titulu prvakinja u Kupu opet osvaja Zagrebačka Lokomotiva koja je u finalu svladala Podravku sa rezultatom 33:31. Od 2007. do 2010. trener Podravke postaje Zdravko Zovko, koji u sve tri sezone mandata uspijeva osvojiti Kup Hrvatske (2007./2008., 2008./2009., i 2009./2010.). Od 2010. godine ponovno

dolazi do promjene trenera, koji tada postaje Neven Hrupec. On također uspijeva u sve tri godine mandata (2010./2011., 2011./2012., i 2012./2013.) sa svojim rukometašicama osvojiti titulu pobjednica Hrvatskog Kupa.

Zanimljivo je da je Podravka osvajač Hrvatskog kupa u sezoni 2012./2013. postala čak devetnaesti puta, a od sezone 2007./2008. – do posljednje 2012./2013. to je postigla čak šest puta zaredom. To pokazuje apsolutnu dominaciju Koprivničkih rukometašica na rukometnim terenima u Hrvatskoj.

7. KRONOLOGIJA USPJEHA U EUROPSKIM NATJECANJIMA (1990. – 2000.)

Početkom devedesetih Podravkine stručnjaci procijenili su značajan marketinški potencijal rukometnog kluba koji nosi ime tvrtke, te samim time izradili projekt RK Podravka – prvak Europe, te se krenulo u realizaciju tog ambicioznog projekta. Da bi se planirano moglo ostvariti, trebalo je dovesti poznate i kvalitetne igračice koje će privući publiku i medije te pozornost domaće i međunarodne sportske javnosti, te svojom igračkom kvalitetom pridonijeti dobrim rezultatima.

U sezonama 1991./92. i 1992./93. Podravka je izborila mogućnost nastupanja u Kupu pobjednica kupova i oba puta je zaustavljena u četvrtfinalu. Prve sezone Podravku je iz daljnjeg natjecanja eliminirao mađarski Debrecen, a godinu dana kasnije rumunjski predstavnik Chimistul iz Vilcee. Zanimljivo je da u sezoni 1991./92. zbog agresije na Hrvatsku nijedna utakmica nije odigrana u Koprivnici niti u Hrvatskoj iz razloga što međunarodni rukometni savez zbog sigurnosnih razloga nije dopustio igranje u našoj zemlji. Tada je Podravka sve utakmice igrala kao gost. Prve utakmice odigrane su na Cipru, te je u dvije utakmice pobijedila domaća ekipa Cyprus College uvjerljivim rezultatom. U osmini finala suparnice su bile igračice belgijskog predstavnika Femina Vise, također su obje utakmice odigrane u Belgiji te je u obje utakmice slavila Podravka. Četvrtfinale utakmice igrale su se u Mađarskoj. Prva utakmica u kojoj je Podravka bila „domaćin“ odigrana je u Bekescsabi. U toj utakmici Podravka je pobijedila s tri pogotka razlike da bi u uzvratu za sedam dana, koji se igrao u Debrecenu, izgubila sa pet pogodaka razlike i tako se oprostila od natjecanja u Kupu pobjednica kupova.

U sezoni 1992./93. Podravka je nastupala u Kupu pobjednica kupova. Prvo pretkolo Podravka je uvjerljivo pobijedila slovensku ekipu Opremu iz Kočevja u obje utakmice. U Ribnici je u drugom pretkolu Podravka pobijedila sa sedam pogodaka razlike, dok je u Koprivnici pobijedila sa petnaest pogodaka razlike. Prvo kolo trebalo se igrati u Koprivnici ali nizozemski klub ADB Vil odbio je doći u Koprivnicu uz obrazloženje da bi bili ugroženi uslijed ratne opasnosti. Tada je Europski rukometni savez (EHF) obje utakmice registrirao s 10:0 bez borbe i Podravka se plasirala u četvrtfinale. Tamo im je suparnik bila najbolja rumunjska

---

ekipa Chimistul. U Koprivnici je podravka pobijedila s pet pogodaka razlike dok je u uzvratnoj utakmici u Vilci poražena s pet pogodaka razlike tako da ni drugu sezonu zaredom završnica Eurokupa nije ostvarena.

S obzirom da je u sezoni 1992./93. Podravka po prvi put postala prvak Hrvatske, u sezoni 1993./94. stekla je pravo nastupa u najelitnijem klupskom natjecanju Starog kontinenta, Kupu europskih prvakinja, natjecanju čiji će sudionik biti idućih sedam sezona.

Prvu sezonu u Kupu europskih prvakinja Podravka je započela utakmicom šesnaestine finala koja je odigrana u Poljskoj protiv Pjtrocovie te je pobijedila s deset pogodaka razlike. Uzvrat se zbog ratne situacije u Hrvatskoj nije igrao u Koprivnici već u Slovenskom Mariboru, a podravka je i u uzvratu uvjerljivo pobijedila i plasirala se u sljedeće kolo natjecanja. U osmini finala suparnik je bio Rotor iz Volgograda, prvak Rusije. U prvoj utakmici u Koprivnici Podravka je pobijedila sa dvanaest pogodaka razlike, dok je u Volgogradu poražena rezultatom od 23:29. Podravka se tada plasirala u Euroligu, koja je od te godine po prvi put formirana u dvije skupine sa po četiri ekipe. Uz Podravku su u skupini A još bili prvaci Austrije Hypo, Španjolske Valencija i Rumunjske Chimistul. Utakmice prvog kola igrala se 22. siječnja 1994. u Koprivnici protiv višestrukog prvaka Europe – Hypa koji je savladao Podravku na domaćem parketu. Već sljedeći vikend igrala se utakmica 2. kola u španjolskoj Valenciji, ali nažalost ni tamo Podravka nije uspjela doći do bodova.

Nakon toga nastavljeno je natjecanje u Euroligi, gostovao je prvak Rumunjske Chimistul te je nakon neizvjesne utakmice Podravka pobijedila s 26:24. Već nakon tjedan dana, u Koprivnici je gostovala atraktivna ekipa Valencije koja je pobijedena u posljednjim trenucima utakmice (21:20). Nakon poraza od Hypa u Austriji te u Vilci protiv Chimistula Podravka je zauzela posljednje (četvrto) mjesto u skupini.

Za sezonu 1994./95. ždrijeb Kupa europskih prvakinja donio je Podravki u prvom kolu gostovanje u Švicarskoj kod kluba LC Bruhl iz St. Gallena. Favorizirana Podravka teško je pobijedila osjetno slabiju ekipu sa samo 19:18. U drugom kolu suparnik je bila ekipa prvakinja Italije, Cassano Magnago. Prvu utakmicu Podravka je uvjerljivo dobila s 37:17, a drugu još uvjerljivije sa 36:8 te se ponovno plasirala u

---

Ligu prvakinja gdje su je u skupini B očekivali prvak Njemačke Walle Bremen, prvak Mađarske Ferencvaros iz Budimpešte i prvak Nizozemske Visa Swift iz Roermonda. Utakmica prvog kola igrala se 21. siječnja u Koprivnici protiv ekipe Ferencvarosa i završila rezultatom (21:21). Nakon tjedan dana gostovanje u Njemačkom gradu Bremenu na utakmici drugog kola protiv ekipe TUS Walle Bremen gdje je osvojen prvi bod na gostovanju u službenim međunarodnim utakmicama. U trećem kolu Podravka je gostovala kod prvaka Nizozemske u Roermondu, suparnik je bila ekipa Visa Swift koju je Podravka uspjela savladati sa tri pogotka razlike. To je bila prva pobjeda Podravke na gostovanjima u službenim međunarodnim utakmicama. Utakmica 4. kola donijela je pobjedu Podravke nad Walle Bremenom rezultatom 28:17. Utakmica 5. kola u Budimpešti završila je porazom kopriivničanki s dva pogotka razlike (26:24). Utakmica 6. kola u Koprivnici protiv Visa Swifta završila je pobjedom Podravke s osam pogodaka razlike (26:18) i ušla u finale koje se igralo sa Hypom.

Tek mjesec dana nakon završetka Eurolige igrala se prva utakmica finala Kupa europskih prvakinja (1994./95.), između Bečkog Hypa i kopriivničke Podravke. To je bila najznačajnija utakmica u povijesti kluba te je interes za utakmicu bio izuzetno velik (popunjena dvorana, interes širom Hrvatske, televizijske kuće, radio itd.). Uz ogromnu podršku sa prepunih tribina, Podravka je na kraju uspjela svladati godinama nedodirljivi Hypo rezultatom 17:14. U uzvratu, nažalost, velika prigoda koju su imale i ogromna želja za uspjehom sputali su igračice Podravke da naprave senzaciju. Hypo je slavio sa rezultatom 26:19 u predgrađu Beča i tako osvojio Kup europskih rukometnih prvakinja sezone 1994./95.

Sezona 1995./96. započela je s istim suparnikom kao i prethodna, prvak Švicarske LC Brühl, koji je savladan u Koprivnici rezultatom 31:14, a u St.Gallenu rezultatom 26:19. Da bi se dospjelo u Ligu prvakinja trebalo je savladati u dvije utakmice osmine finala Grčke prvakinje Gas Anagenisi iz Arte. Dogovorom klubova obje utakmice odigrane su u Koprivnici te je Podravka slavila u prvoj utakmici rezultatom 43:17, a u drugoj 29:21. Nakon toga, ždrijeb skupina za Ligu prvakinja Podravku je svrstao u skupinu A u kojoj su osim Podravke bile prvakinje Njemačke i Španjolske, ekipe Walle Bremen i Valencija, te prvak Norveške Baekkelaget iz Osla. U prvom kolu Podravka je dočekala Walle Bremen i pobijedila odličan sastav gošći rezultatom

30:24. Nakon toga, Podravka ide na gostovanje u Valenciju koje je dobila rezultatom 23:22. U trećem kolu raspoloženje je pokvario poraz protiv prvakinja Norveške u Oslu (21:26). U četvrtom kolu u Koprivnici Podravka je pobijedila Valenciju s osam pogodaka razlike (28:20). Ključnu utakmicu Eurolige Podravka je igrala u Bremenu gdje je nadigrana ekipa Walle-a s 26:16. U zadnjem kolu natjecanja na domaćem parketu dočekan je ekipa prvaka Norveške Baekkelageta. Podravka je na kraju utakmice slavila rezultatom 25:18 i tako se drugi put zaredom plasirala u finale Kupa europskih prvakinja, najelitnijeg rukometnog natjecanja u Europi. Suparnik u velikom finalu bio je opet višestruki prvak Europe, Hypo Nö. Ždrijebom je odlučeno da se prva utakmica, za razliku od prošle sezone, igra u Südstadtu, a uzvrat sedam dana kasnije u Koprivnici. Podravka je na gostovanju izgubila rezultatom 13:17. U Koprivnici nošene gromoglasnim bodrenjem navijača, rukometašice Podravke su uspjele pobijediti Hypo Nö sa pet pogodaka razlike i postati prvakinje Europe. To je najveći uspjeh kluba u povijesti, uz opće oduševljenje svih prisutnih navijača i publike. Iste sezone osvojen je i europski Superkup. Igrački sastav najtrofejnije godine: Valentina Cozma, Božica Gregurić, Samira Hasagić, Andreja Hrg, Dijana Ivandija, Kristina Jambrović, Tatjana Jukić, Ljerka Krajnović, Irina Maljko, Vlatka Mihoci, Renata Pavlačić, Snježana Petika, Željana Štević, Mariana Tîrca. Trener je bio Josip Šojat, a pomoćni trener Ivan Pal.

Slika 7: Podravkašice sa tri pehara: Prvak Europe, prvak Hrvatske i pobjednik Kupa Hrvatske

Izvor: <http://rk-podravka.hr/arhiva/index.php?cat=uspjesi>

Prvi red (slijeva): Kristina Jambrović, Mariana Tirca, Snježana Petika, Vlatka Mihoci, Irina Maljko

Drugi red (slijeva): Bojan Savić (fizioterapeut), Valentina Cozma, Samira Hasagić, Željana Štević, Andreja Hrg, Ivan Pal (pomoćni trener)

Treći red (slijeva): Božica Gregurić, Renata Pavlačić, Dijana Ivandija

Četvrti red (slijeva): Krešimir Mulvaj (predsjednik), Marijan Domović (direktor), Josip Šojat (trener), Ana Matišić (tajnica), Krunoslav Tkalec (tehniko)

EHF je ponudio RK Podravki organizaciju 3. Superkupa, turnira na kojem nastupaju pobjednici sva četiri natjecanja pod pokroviteljstvom EHF-a: Kupa europskih prvakinja, Kupa pobjednica kupova, Kupa EHF-a i Kupa gradova. Turnir se održao 20. i 21. rujna 1996. u Koprivnici pod nazivom „Vegeta Superkup“. To je najznačajniji i najkvalitetniji turnir ikad odigran u Koprivnici, a sudjelovali su Podravka kao prvak Europe, Lutzellinden iz Njemačke kao pobjednik Kupa kupova, Debrecen iz Mađarske kao pobjednik Kupa EHF-a i Silcotub iz Rumunjske kao pobjednik Kupa gradova. U polufinalnim utakmicama Podravka je pobijedila Silcotub 31:22, a Lutzellinden je bio bolji od Debrecena. U finalu, Podravka je pobijedila odličnu ekipu Lutzellindena rezultatom 22:21 i postala pobjednik Vegeta Superkupa.

U sezoni 1996./97. Podravka je krenula s ambicijom pokušati ponoviti uspjeh iz sezone ranije, dakle obraniti titulu najbolje ekipe Europe. Od te sezone Euroliga se igrala po novom sustavu: šesnaest ekipa svrstanih u četiri skupine. Podravka je kao aktualni prvak Europe bila oslobođena kvalifikacijskih utakmica te je izravno ždrijebom smještena u Euroligu u skupinu B zajedno s Montexom iz Poljske, Henzo Swiftom iz Nizozemske te Valencijom iz Španjolske. U prvom kolu u gradu Lublinu kod Poljskog prvaka Montexa, Podravka je pobijedila rezultatom 33:32. Drugo kolo protiv prvaka Nizozemske Henzo Swifta Podravka je na svom parketu dobila sa 30:19. Treće kolo koje je igrano u Valenciji Podravka je poražena s uvjerljivih 19:25. U četvrtom kolu Podravka je gostovala u nizozemskom Roermondu i pobijedila Henzo Swift 23:15. Peto kolo protiv Montexa u Koprivnici donijelo je pobjedu 34:25. Zadnje kolo u Koprivnici protiv Valencije Podravka je odigrala neodlučeno 22:22. Tada se Podravka u četvrtfinalu sastala s danskim Viborgom koju je Podravka pobijedila minimalnom razlikom od 25:24. Na uzvratu u Danskoj igračice Viborga pobijedile su rezultatom 25:22. Taj poraz značio je neplanirani oproštaj Podravke od Lige prvakinja već u četvrtfinalu.

Sezona 1997./98. započela je utakmicama šesnaestine finala protiv Hapoel Petach Tikve, prvaka Izraela te su obje utakmice dogovorom odigrane u Izraelu. Podravka je tamo postigla svoje najuvjerljivije međunarodne pobjede: 45:13 u prvoj i 50:18 u drugoj utakmici. Suparnik u prvome kolu A Eurolige bio je Istočnik, prvak Rusije iz dalekog Rostova na Donu koji je savladan rezultatom od 26:21. U drugom kolu gostovao je u Koprivnici poljski prvak Montex iz Lublina, a utakmica je završila pobjedom Podravke 33:26. Utakmica trećeg kola igrala se u Zaporožju u Ukrajini. Podravka je pobijedila Motor (inače prvakinja Ukrajine) rezultatom 24:17. U četvrtom kolu Montex je dočekao Podravku, a Podravka je i ovaj put pobijedila 28:25. U 5. kolu u Koprivnici je gostovao Istočnik koji su rukometašice Podravke svladale rezultatom 26:21. Ukrajinski prvak Motor gostovao je u Koprivnici u 6. kolu, ali Podravka je bila daleko bolja ekipa i uvjerljivo pobijedila s 33:24. Po prvi put u Euroligi Podravka je, unatoč kvalitetnim protivnicima u skupini, osvojila maksimalnih 12 bodova pobijedivši uvjerljivo u svih šest utakmica. Rezultati u skupini A Eurolige svrstali su Podravku u skupinu glavnih favorita. Prva utakmica četvrtfinala u Ljubljani protiv slovenskog prvaka Krim Electre, Podravka je visoko

poražena rezultatom 28:23. U uzvratnoj utakmici u Koprivnici pobjeda Podravke od pet pogodaka razlike ali uz više postignutih pogodaka u gostima odvela je Podravku u polufinale. U polufinalu opet sudar rukometni divova, Podravka protiv Hypa s time da se prva utakmica igrala u Koprivnici gdje je Podravka poražena rezultatom 18:17. Nakon tjedan dana uzvrat u Sudstadtu koji je Hypo također pobijedio ali rezultatom 20:19, te je tako Podravka neočekivano stala korak do cilja. (Domović, 2000.).

U sezoni 1998./99. prvak Italije Rimini bio je prvi suparnik Podravke. U obje utakmice šesnaestine finala Podravka je bila uvjerljivo bolja i plasirala se u Ligu prvakinja – skupinu A. U utakmici prvog kola u Ljubljani pobijeđen je slovenski Krim Electra rezultatom 27:26. U drugom kolu dočekane u prvakinja Francuske, ekipa Besancona iz istoimenog grada koji je nanio teški poraz Podravki, rezultat 26:29 u korist Francuskinja. Već u trećem kolu pobjeda nad Kometalom iz Skopja rezultatom 23:22. Sljedeće kolo, Francuskinje su na svom terenu nanijele poraz Podravki 28:31. Nadalje, poraz u 5. kolu u Koprivnici od Krim Electre 20:21. Pobjeda u šestom kolu u Koprivnici nad Kometalom (24:23) nije ništa promijenila, jer s tri poraza (od toga dva na svom parketu) teško se ulazi u završnicu Kupa prvakinja. Podravka je osvojila tek treće mjesto u skupini A Lige prvakinja.

Posljednja euro sezona u drugom mileniju započela je utakmicama šesnaestine finala protiv ekipe Banske Bystrice, prvakinja Slovačke koje je Podravka svladala u Koprivnici rezultatom 22:18, a u Banskoj Bystrici izgubila 18:15. U prvom kolu Lige prvakinja Podravka je u gostima nadigrala prvakinja Grčke, ekipu Anagennisi iz Arte i pobijedila s 29:21. U drugom kolu u Koprivnici je ponovo gostovao poljski prvak Montex iz Lublina koji je savladao Podravku rezultatom 23:21. Treće kolo u Koprivnicu je dovelo aktualne prvakinja Europe, mađarski Dunaferr, ali igračice Podravke u odličnoj igri pobijedile su suparnice sa tri pogotka razlike. Nadalje, gostovanje u Lublinu i poraz od Montexa sa čak trinaest pogodaka razlike. U petom kolu u Koprivnici su gostovale prvakinja Grčke, koje je Podravka visoko porazila sa čak petnaest pogodaka razlike. Šesto kolo potvrdilo je da Podravka niti te sezone neće igrati u završnici Eurolige: mađarske prvakinja bile su prejake i pobijedile sa jedanaest pogodaka razlike.

7.1. Tablice Podravke u Europi (službene utakmice u Europi**od 1966. – 2000.)****Tablica 1: Podravka u Europi**

Utakmica	88
Pobjeda	60
Neodlučeno	3
Poraza	25
Gol razlika	2 214:1 782 (+432)

*Izvor: Domović, Marijan (2000.), Rukometni klub Podravka 1955.-2000.***7.2. Tablice Podravke u Kupu prvakinja****Tablica 2: Podravka u Kupu prvakinja**

Utakmica	74
Pobjeda	48
Neodlučeno	3
Poraza	23
Gol razlika	1 850:1 535 (+315)

*Izvor: Domović, Marijan (2000.), Rukometni klub Podravka 1955.-2000.***7.3. Tablice Podravke u Kupu pobjednica kupova****Tablica 3: Podravka u Kupu pobjednica kupova**

Utakmica	12
Pobjeda	10
Poraza	2
Gol razlika	311:204 (+107)

Izvor: Domović, Marijan (2000.), Rukometni klub Podravka 1955.-2000.

7.4. Tablice Podravke u Superkupu

Tablica 4: Podravka u Superkupu

Utakmica	2
Pobjeda	2

Izvor: Domović, Marijan (2000.), Rukometni klub Podravka 1955.-2000.

Od 1991. do 2000. godine, RK Podravka odigrala je 230 međunarodnih utakmica. Odigrano je 226 utakmica sa 79 ekipa iz 29 država, te tri utakmice s reprezentacijom Rumunjske i jedna utakmica s reprezentacijom Kazahstana. U tim utakmicama ostvareno je 157 pobjeda, 7 remija i 66 poraza (Domović, 2000.).

8. KRONOLOGIJA USPJEHA U EUROPSKIM NATJECANJIMA (2000. – 2013.)

U sezoni 2000./2001. Podravka je u Ligi prvakinja došla do 2. kola kvalifikacija. U kupu EHF-a (European Handball Federation) te sezone ostvaren je plasman u finale. Sljedeće sezone ponovljen je uspjeh iz kvalifikacija gdje se došlo do 2. kola. U kupu EHF-a te sezone ostvarena je četvrtzavršnica. 2002./2003. Podravka je smještena u A grupu lige prvakinja gdje je osvojeno 3. mjesto. U sezoni 2003./2004. u ligi prvakinja ostvareno je 2. kolo kvalifikacija, a u Kupu EHF-a osmina završnice. Već sljedeće sezone, 2004./2005. u Kupi kupova, pod vodstvom trenera Josipa Šojata, ostvareno je finale. U sezoni 2005./2006. u Ligi prvakinja došlo se do 2. kola kvalifikacija, a u Kupu EHF-a do finala koje se igralo sa Mađarskim predstavnikom Ferencvarosom iz Budimpešte. 2006./2007. u Ligi prvakinja (u koju se dolazi nakon osvajanja prvenstva države) u grupi C osvojeno je 3. mjesto, a u Kupi kupova četvrtzavršnica. Sljedeće sezone, 2007./2008. pod vodstvom poznatog hrvatskog stratega Zdravka Zovka, Podravka u Ligi prvakinja u grupi A osvaja 3. mjesto, a u Kupi kupova (u koje idu trećeplasirane ekipe iz grupa Lige prvaka) poluzavršnica. Pod istom palicom trenera, već sljedeće sezone Podravka u Ligi prvakinja u skupini A osvaja 2. mjesto, a u četvrtzavršnici u grupi 3. mjesto. U toj sezoni (2008./2009.) Podravka postaje prvakom Regionalne lige koja se te godine i osnovala na našim prostorima u ženskom rukometu. Ta liga igrala se dvokružno, svako sa svakim u domaćoj i gostujućoj utakmici a sudjelovale su ekipe Podravke i Lokomotive iz Hrvatske, Budućnosti iz Crne Gore, Hypa iz Austrije, Krima iz Slovenije i Ljubuškog iz Bosne i Hercegovine. Sljedeće sezone, 2009./2010. u Ligi prvakinja RK Podravka je zauzela 4. mjesto i tako ispala iz Europskih natjecanja za tu sezonu. U regionalnoj ligi osvojeno je 3. mjesto. 2010./2011. pod vodstvom trenera Nevena Hrupeca u grupi A lige prvakinja osvojeno je 4. mjesto i ispalo se iz daljnjih natjecanja u Europi. Te sezone u Regionalnoj ligi osvojeno je 2. mjesto dok je titulu prvaka osvojila Podgorička Budućnosti. Sezone 2011./2012. u grupi A Lige prvakinja osvojeno je također 4. mjesto, dok te godine Podravka nije nastupila u Regionalnoj ligi. Posljednje sezone, 2012./2013. Podravka je u grupi B Lige prvakinja osvojila 3. mjesto i samim time izborila pravo nastavka natjecanja u Kupi

kupova, gdje se plasirala u 1/16 finala, ali se nije ostvario neki veći rezultat nakon neočekivanog poraza od Mađarskog Vaca u uzvratnoj utakmici. U Regionalnoj ligi na Final Fouru osvojeno je 4. mjesto. Final Four igrao se na način da je nakon ligaškoga sustava natjecanja organizirano razigravanje po sistemu svako sa svakim, Podravka se kvalificirala na Final Four s prve pozicije na tablici, da bi na završnom natjecanju izgubila tu poziciju i završila na 4. mjestu. Final Four održao se u Baru u Crnoj Gori.

---

9. MEMORIJALNI TURNIR „JOSIP SAMARŽIJA BEPO“

U čast trenera Josipa Samaržije rukometni klub Podravka organizira svake godine prije početka službenog ligaškog natjecanja rukometni turnir na kojem sudjeluju najbolje Europske ženske ekipe.

Prvi memorijalni turnir održao se 2006. godine u Koprivnici.

Poredak ekipa: 1. Podravka Vegeta, 2. Krim Mercator, 3. DVSC Debrecen, 4. Györi Audi ETO, 5. Cornexi Alcoa, 6. TVIN Trgočentar

Najbolja igračica Anita Görbicz (Györi Audi ETO), najbolja golmanica Barbara Stančin (Podravka Vegeta), najbolji strijelac Andrea Hrg (TVIN Trgočentar) 26 golova.

Drugi memorijalni turnir održan je 2007. godine.

Poredak ekipa: 1. Podravka Vegeta, 2. Hypo Nö, 3. Krim Mercator, 4. Budućnost
Najbolja igračica Svitlana Pasičnik (Podravka Vegeta), najbolja golmanica Ivana Jelčić (Podravka Vegeta), najbolji strijelac Tanja Oder (Krim Mercator) 22 gola.

Treći memorijalni turnir 2008. godine.

Poredak: 1. Podravka Vegeta, 2. Budućnost, 3. Fehérep Alcoa, 4. Krim Mercator
Najbolja igračica Miranda Tatari (Podravka Vegeta), najbolja golmanica Paula Claudia Ungureanu (Podravka Vegeta), najbolji strijelac Kristina Franić (Podravka Vegeta) 25 golova.

Četvrti memorijalni turnir 2009. godine.

Poredak: 1. Oltchim R. Vâlcea, 2. Podravka Vegeta, 3. Krim Mercator, 4. Györi Audi ETO

Najbolja igračica: Ionela Stanca (Oltchim), najbolja golmanica Paula Claudia Ungureanu (Oltchim), najbolji strijelac Andrea Penezić (Podravka Vegeta) 26 golova.

Peti memorijalni turnir 2010. godine.

Poredak: 1. Budućnost, 2. Podravka Vegeta, 3. Krim Mercator, 4. Hypo Nö

Najbolja igračica Bojana Popović (Budućnost), najbolja golmanica Jelena Grubišić (Krim Mercator), najbolji strijelac Alexandra Do Nascimento (Hypo Nö) 30 golova.

Šesti memorijalni turnir 2011. godine.

Poredak: 1. Podravka Vegeta, 2. Krim Mercator, 3. Hypo Nö, 4. Metalurg

Najbolja igračica Lidija Horvat (Podravka Vegeta), najbolja golmanica Jelena Grubišić (Krim Mercator) 57 obrana, najbolji strijelac Andrea Penezić (Krim Mercator) 22 gola.

Sedmi memorijalni turnir 2012. godine.

Poredak: 1. Krim Mercator, 2. Budućnost, 3. Hypo Nö, 4. Podravka Vegeta

Najbolja igračica Nina Wörz (Krim Mercator), najbolja golmanica Clara Woltering (Budućnost) 23 obrane, najbolji strijelac Sussan Müller (Krim Mercator) 29 golova.

Osmi memorijalni turnir 2013. godine.

Poredak 1. Hypo Nö, 2. Budućnost, 3. Krim Mercator, 4. Podravka Vegeta

Najbolja igračica Ana Paula Rodrigues (Hypo Nö), najbolja golmanica Marta Žderić (Budućnost) 26 obrana, najbolji strijelac Alexandra Do nascimento (Hypo Nö) 23 gola.

Tradicionalno, najboljoj ekipi koja osvoji turnir, gospođa Ana Samaržija uručuje pehar. Napomenimo da je Ana Samaržija nekadašnja igračica Podravke koja je u samom nastajanju velike Podravke imala vrlo zapaženu ulogu. Turnir je igran svake godine u čast Josipa Samaržije, nekadašnjeg trenera i pokojnog muža Ane Samaržija, koji je gradio temelje današnjeg kluba.

Slika 8: Božica Palčić prima pehar od Ane Samaržije na memorijalnom turniru

Izvor: <http://www.kcinfo.net/sport.php?subaction=showfull&id=1220128993&archive>

---

10. ZAKLJUČAK

Kronologija uspjeha rukometnog kluba Podravka koja je prikazana kroz četiri vremenske cjeline prethodnim tekstom opisuje jedan od najuspješnijih kolektiva na našem području. Kroz nekoliko promjena imena kluba, indikativno je to da rukometni klub dobivanjem ozbiljnog sponzora čije ime i nosi, stječe drugu i ozbiljniju perspektivu rezultata u domaćim (tadašnja Jugoslavija) natjecanjima. Vidljiva je očita linija uspona i padova samog kluba u bivšoj državi sve do trenutka raspada Jugoslavije i početka postojanja suverene i demokratske Republike Hrvatske. Nakon osnivanja domaćih natjecanja (liga i kup), slobodno se može zaključiti da kreće zlatno doba rukometnog kluba Podravka (u daljnjem tekstu RK Podravka). Nakon zapaženijih rezultata, inozemne rukometašice prepoznaju ambicije kluba te se priključuju ekipi Podravke, a time sama ekipa dobiva međunarodni karakter igračica. Osim neprikosновенosti u domaćim natjecanjima klub se ozbiljnije probija na međunarodnu scenu gdje se spominje zlatnim slovima upisana godina 1996., u kojoj Podravka postaje europski prvak, današnja Liga prvaka te osvajač Superkupa. Trebamo spomenuti da se od 2006. godine održava jaki međunarodni Memorijalni turnir „Josip Samaržija Bepo“ na kojem sudjeluju najkvalitetnije europske ekipe. Osim suhoparnih brojki, dvadeset puta osvojeno prvenstvo Hrvatske te devetnaest puta osvojen Kup Hrvatske, višestrukog mijenjanja imena kluba, prolazak kroz različite natjecateljske sustave, RK Podravka je postala i ostala sinonim u rukometnoj igri koji se uvažava i respektira ne samo na području Hrvatske i regije već i na razini Europe.

---

10. LITERATURA

1. Čičin-Mašansker, I. Povijest kluba. <http://www.rk-podravka.hr/o-klubu/povijest.html> (15.12.2013.)
2. Domović, M. (2000.) Rukometni klub Podravka 1955.-2000., Koprivnica, Podravka grupa
3. Kramer, F.; Pinević, D. (2010.) Hrvatski rukomet, Zagreb, Topical
4. Sabolić, K. (1993.) Hrvatski športski almanah 1993. – 1994., Zagreb, ARS MEDIA
5. WRHL-Women's Regional Handball League. <http://www.wrhl.info/> (18.12.2013.)
6. Jajčević, Z. Povijest rukometa. <http://www.hrs.hr/savez.php?section=2> (10.12.2013.)
7. RSKKŽ - Rukometni savez Koprivničko-križevačke županije. http://www.rskkz.hr/o_savezu.aspx (10.12.2013.)
8. Glas Podravine i Prigorja. <http://library.foi.hr/glas/> (18.12.2013.)
9. Digitalizirani koprivnički tisak. <http://dkt.arhivpro.hr/?doctype=1&vrstadok=1#> (19.12.2013.)

POPIS ILUSTRACIJA

I. Popis slika

Slika 1. <i>Dimenzije igrališta za veliki rukomet .....</i>	4
Slika 2. <i>Prva fotografija koprivničkih rukometašica snimljena 1955. godine .....</i>	8
Slika 3. <i>Zapisnik s prve službene utakmice 1956. godine .....</i>	9
Slika 4. <i>Ekipa koja se 1964. godine plasirala u Prvu saveznu ligu .....</i>	14
Slika 5. <i>Prvi naslov prvaka države osvojila je ekipa 1966. godine .....</i>	14
Slika 6. <i>Ekipa Podravke koja je u sezoni 2012./2013. po dvadeseti put osvojila prvenstvo Hrvatske .....</i>	20
Slika 7. <i>Podravkašice sa tri pehara: Prvak Europe, prvak Hrvatske i pobjednik Kupa Hrvatske .....</i>	29
Slika 8. <i>Božica Palčić prima pehar od Ane Samaržije na memorijalnom turniru.....</i>	38

II. Popis tablica

Tablica 1. <i>Podravka u Europi.....</i>	32
Tablica 2. <i>Podravka u Kupu prvakinja .....</i>	32
Tablica 3. <i>Podravka u Kupu pobjednica kupova .....</i>	32
Tablica 4. <i>Podravka u Superkupu .....</i>	33